

Напрямок 2
«Digital-агро: тренди та проблеми.
Біотехнологія в сучасному світі: користь і ризики»

Сучасна біотехнологія досягла великого розвитку, але перспективи її ще більші. Перенаселення планети призвело до різкого погіршення екології, недостатнього виробництва продуктів харчування, появи великої кількості хвороб та скорочення тривалості життя. У майбутньому біотехнологія має намір:

- розробити методи лікування спадкових хвороб за рахунок пересадки повноцінних генів хворому організмові;
- розробити генотехнологічні методи виробництва біологічно-активних речовин. Під генотехнологічними методами розуміють методи, які базуються на роботі окремих генів чи їх груп у відповідних штучних реакторах;
- розробити елементну систему харчування людини, яка буде базуватися не на поглинанні натуральних продуктів, а на споживанні лише тих елементів, які необхідні для повноцінного функціонування клітин;
- розробити генотехнологію виробництва електроенергії як це спостерігається у окремих тварин – електроскати, електровутрі та ін.

Тому на сьогодні неможливо передбачувати майбутнє біотехнології в усій її повноті, але можливо очікувати від неї великих звершень [5].

Список використаних джерел:

1. Буркат В. П., Дзіцюк В. В., Ковтун С. І. Прикладні аспекти генетики та біотехнології в тваринництві // Вісн. Укр. т-ва генетиків і селекціонерів. – 2005. – Т. 3, №1-2. – С. 131-144.
2. Євстафієва Ю.М., Бучковська В.І. Біотехнологія – типове породження нашого бурхливого, динамічного ХХІ століття / Ю.М. Євстафієва, В.І. Бучковська // Модернізація національної системи управління державним розвитком: виклики і перспективи : матеріали II міжнар. наук.-практ. конф. 8-9 грудня. 2016 р. Ч. 1. – Тернопіль: Крок, 2016.
3. Ковтун С. І., Куновський Ю. В., Галаган Н. П. Вплив наноматеріалів на заплідненість яйцеклітин свиней // Тваринництво України. – 2007. – №2. – С. 72-74.
4. Павлюк М.В. Технологія відтворення сільськогосподарських тварин//Київ: НМЦ «Агроосвіта», 2017. – 140 с.
5. Хмельничий Л.М., Супрун І.О. Основи генетики та селекції сільськогосподарських тварин:/навчальний посібник – К.: Аграрна освіта, 2011. – 497 с.

Тютюнник Владислав

*к.с.г.н., старший викладач кафедри агрономії
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»*

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ТРЕНДИ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

1. Діджиталізація сільського господарства:

Проблема: Старі традиційні методи сільського господарства ускладнюють конкурентоспроможність та здатність господарств втілювати ефективні агротехнології.

Суть проблеми: Відсталість використання сучасних технологій призводить до низької продуктивності та збитковості господарств. Старі кадри в

більшості своїй не хочуть змін – не хочуть виходити із зони комфорту. Є гальмом цифровізації господарства

2. Повна заміна механізатора на його робочому місці:

Проблема: Відсутність автоматизації та інтеграції робототехніки призводить до збільшення витрат на працю та зниження ефективності виробництва. Відсутність досконалого рішення по заміні механізаторів на робочому місці призводить до залежності господарств від низько кваліфікованих кадрів.

Суть проблеми: Низька автоматизація призводить до перевищення витрат на зарплату працівників та обмежує розвиток високотехнологічного сільського господарства. Відсутність автоматизації в господарстві веде до збільшення фонду ЗП, збільшення кількості працюючих, невідповідність якості знань механізаторів та сучасним вимогам цифрового господарства, збільшення коштів на ремонті техніки.

3. Цифровізація господарства:

Проблема: Відсутність цифрових інфраструктур та інформаційних систем у господарствах гальмує можливості оптимізації процесів та вирощування високоякісної продукції. Відсутність довгострокового планування, відсутність коректив та відстеження витрат на підприємстві.

Суть проблеми: Відсутність доступу до сучасних інформаційних технологій або їх ігнорування, як елемент безкорисності (на думку власників або менеджменту) ускладнює ведення господарства, обмежує можливості прогнозування, аналізу та якісного контролю технологічних операцій.

4. Відсутність доступного кредитування:

Проблема: Недостатній доступ аграріїв до дешевих кредитних ресурсів для впровадження точного землеробства та придбання сучасного обладнання.

Суть проблеми: Відсутність доступу до фінансових інструментів обмежує можливості впровадження сучасних агротехнологій та модернізації господарств. Проблема відсутності доступного кредитування є ключовою для розвитку сільського господарства, зокрема для впровадження точного землеробства. Розв'язання цієї проблеми вимагає впровадження сприятливих кредитних умов та фінансової підтримки для аграріїв, щоб забезпечити їхню здатність використовувати передові технології та підвищувати ефективність господарювання.

5. Капіталізація господарства через впровадження точного землеробства:

Проблема: Недостатній обсяг капіталовкладень у розвиток господарств призводить до відсталості та обмежує їхню конкурентоспроможність. Недостатнє розуміння ефективності та потенціалу точного землеробства як інструменту для збільшення прибутковості. Відсутність бажання впроваджувати точне землеробство господарствами призводить до відсталості господарювання та гальмування розвитку країни.

Суть проблеми: Низька привабливість для інвесторів та обмежені фінансові ресурси господарств призводять до відмови від впровадження сучасних технологій. Відсутність усвідомлення переваг точного землеробства та стратегій капіталізації через використання новітніх технологій та нерозуміння їхньої користі через гальмування даного процесу менеджментом господарств.

6. Відсутність якісно підготовлених працівників:

Проблема: Недостатня кількість та якість спеціалізованих кадрів для роботи з сучасними технологіями у галузі точного землеробства. Відсутність практичного досвіду у розумінні процесу впровадження та контролю.

Суть проблеми: Відсутність професіоналів у галузі призводить до неефективного використання новітніх агротехнологій та гальмує розвиток господарств. Відсталість та гальмо розвитку точного господарства є менеджмент та працівники які далекі від бажання впроваджувати елементи точного землеробства, відсутність мотивації в менеджменті до змін, якщо це не впливає на їхню зацікавленість, працівники роблять усе можливе і неможливе для гальмування впровадження елементів точного землеробства. Відсутність практичних навиків у впровадженні точного землеробства веде до настороженості персоналом до нових викликів часу і вони гальмують даний процес, або зводять його нанівець.

Висновок:

Виклики та проблеми, пов'язані з діджиталізацією та капіталізацією господарств у контексті точного землеробства, потребують комплексного підходу та широкого впровадження інновацій для забезпечення сталого розвитку галузі в складних економічних умовах.

Царук Ілля

асистент

Риженко Анатолій

старший викладач

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

ЕКОЛОГІЧНА ПЛАСТИЧНІСТЬ ПРОДУКТИВНОСТІ ОЗИМИХ КАПУСТЯНИХ КУЛЬТУР ПІД ВПЛИВОМ ЕЛЕМЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ

Ефективність елементів технології вирощування за їх впливом на формування продуктивності сільськогосподарських культур можна оцінити різними способами. Саме оцінювання екологічних складових формування продуктивності культур є інноваційним способом вивчення їх. Адже умови вирощування та елементи технології вирощування по суті є контрольованим екологічним фактором, що може розширити або звужити межі мінливості культури в одних і тих же умовах вирощування [1].

Традиційно способом екологічного оцінювання сільськогосподарських культур є стабільність та пластичність згідно методики Ебергарда-Рассела. Ці дві